

Разговоръ 16-ый.

Сынъ и Майка.

Сынъ. Цѣлувамъ ты дѣвнца та любезна ми мати.

Мати. Цѣлувамъ ты отички те, драгій мой сыне, какъ си миналъ днесъ чадо мое въ училище то?

Сынъ. Твердѣ добръ майтаци! зацо то, като отъ тука отидохъ тамо, учителя приа мя въ училище то драговолюю. И перво бѣше мя совѣтувала, какъ требува да ся допарувамъ въ къща та ни на родителѣ те ми, на братиѣ та ми, и на слуги те ми. Второ вѣкъ да ся обхождамъ съ соученицы те ми, и третью какъ да залагамъ уроцы те си.

Ма. Обате какъ ти ся вижда урока, можешъ ли да го научишь лесно.

Сынъ. Не любезна ми мати, неможахъ лесно да го науча. Обате съ приѣзаніе то ми, и най паче съ едно друго момче, кое то знаеше по много отъ мене, много показа много пути, и го научишь.

Ма. Какъ ся именува онова момче?

Сынъ. Х него Х. Костевъ.

Ма. Блазе ти сынко, чи си намѣрилъ и добаръ учитель, и таково добро момче да ти показува. Сега више огаза да имашъ усердіе, внима-